

MINŐSÉG BESZÁMOLÓ 2020. JÚNIUS 24

Mai Ünnepségünk csúcspontja a doktorrá avatás egyúttal le is zárja a 2019/2020-as tanévet.

Mindenekelőtt szeretném felmutatni új Statútumunkat, mely tegnap érkezett a vatikáni Nevelésügyi Kongregációtól .

Nemcsak a most avatásban és elismerésben részesülőknek kiemelkedő alkalom ez a mai ünnep, hanem mindannyiunknak egy történelmi pillanat, mert ilyen nagy létszámban először vagyunk együtt a koronavírus miatt bevezetett korlátozások után. Ezeket egy ideje már enyhíteni lehetett. Így került sor nemcsak az utolsó kari ülésre, hanem a licencia-, a doktori és a habilitációs védésekre, melyek a kar számára mindig kiemelt események, hiszen ilyenkor adhat számot egy hallgató vagy egy már felszentelt pap többéves tanulásának eredményeiről, és teljesítheti az előírt követelményeket, melyek számára a fokozatszerzést is jelentik.

Közös tehát ez az ünnep, és most rokonokkal, barátokkal, ismerősökkel kiegészülve adhatunk hálát a mennyei Atyának, hogy ezt a tanévet, és különösen ezt a távoktatással kiegészített szemesztert szerencsésen be tudtuk fejezni. A hétvégén még hátravan több záróvizsga nappali és levelező tagozaton egyaránt néhány hallgató számára, akik majd októberben vehetik át ünnepélyes keretek között a diplomájukat.

Összességében elmondhatjuk, hogy a járvány okozta kihívással szemben a hittudományi kar helytállt. Tudomásom szerint a hallgatók közül senki sem betegedett meg, és így elmondhatjuk Jézus főpapi beszéde alapján mi is, hogy „megőriztem őket, akiket nekem adtál, és senki nem vezett el közülük” (Jn 17,12) A rendkívüli állapot mellett, hogy nem tette lehetővé a hallgatóknak, hogy belépjenek az épületbe, hasznosnak is minősült. Egyfelől a professzorokat mintegy rákényszerítette arra, hogy sajátítsák el az elektronikus felületen való oktatást, másfelől pedig tanárnak és diáknak egyaránt a személyes kapcsolatát erősítette. A kért feladatok a hallgatóknak az írásban való készségét növelték, a professzorok pedig még összeszedettebben tudtak figyelni a távoktatás egyes szempontjaira.

A Neptun rendszer azt is lehetővé tette, hogy „az elveszett bárányokat” is megkeressük, és e-mail címükre levelet küldve meg is találjuk őket. Öröm volt, amikor helyreállt a kapcsolat az intézménnyel és az oktató tanárral, mert mindenki elérte a célját.

Ez a három hónap modernné, és a hallgatók felé kompatibilissé tette az oktatást, amelyre már korábban is lett volna igény a nappali és a levelező tagozaton egyaránt, de a „gépies-nek” tűnő eljárás nem volt vonzó, és a professzorok többségében idegenkedtek is tőle. Ha önként és dalolva nem is indultunk el a modernizációnak ebbe az irányába (amelyhez pedig a technikai feltételek adottak

voltak, a szükség mégis úgy hozta, hogy a professzorok is iratkozzanak be és járjanak a digitális iskolába, hogy a virtuális térben a kinyújtott kezek érjenek össze tanár és hallgató között.

A távoktatás végén nagyon sokan elmondták tapasztalataikat erről a felemás szemeszterről, mely összességében számukra a jó osztályzatot kapta. Mivel a jövőt még nem ismerjük, ezért lehetséges, hogy a távoktatást időnként újra kell alkalmazni, és örömmel közölhetem, hogy a professzorok hamarosan egy digitális Neptun-elmélyítő délelőttön vesznek részt, hogy egységes legyen a professzori kommunikáció a hallgatók felé.

A tanév, de a második szemeszter elején sem gondolta senki, hogy új formában kell a tananyagot leadni és a hallgatókat elérni. Mondhatnánk, egy új időszámítás is kezdődött, és összehasonlítva az előzőt a mostani helyzettel, ennek megvilágításához szinte kívánczok a Zsidó levél hitről szóló megállapítása, mely különbséget tesz az ószövetségi ígéretek és az újszövetségi beteljesülés között: „Bár elődeink a hitükről mind bizonyosságot kaptak, mégsem nyerték el az ígéretet, mert **az Isten nekünk valami jobbat tervezett**, nélkülünk nem juthatnak hát el az üdvösségre.” (Zsid 11,39–40) Ez a jobb, ez a különlegesség a távoktatás volt.

Most, a vizsgaidőszak végére érkezve kijelenthetjük, hogy a szemesztert és a tanévet eredményesen lezárhatjuk. Ezzel együtt vissza kell tekintenünk az elmúlt évekre, nevezetesen az elmúlt négy évre is. Ugyanis a jelenlegi dékának befejeződik a munkája, mivel a hittudományi kar június 2-i kari ülésén megválasztotta új dékánját, így a kétszer két éves megbízatásom szeptember 1-jén véget ér.

Ebben az időszakban sikerült a kart elvezetni 2016-tól a 2020-as évig, mely idő alatt a kar oktatói testülete is megújult. Rokay Zoltán és Török József professzorok nyugdíjba vonultak, helyüket fiatal kollégák vették át Gájer László és Gárdonyi Máté professzor urak. Új lendületet vett a hittudományi kar, mely tanári összetételével és a hallgatók felé megnyílásával is hasznos volt.

Ez idő alatt teológiai konferenciák tették színessé a hallgatók képzését a rendes oktatás mellett, melyek közül kiemelkedik a három féléven át zajlott **eukarisztikus sorozat**, mely felkészülést jelentett magára a világkongresszusra, s bár egy évvel később lesz megtartva a nemzetközi esemény, de az előadások nyomtatásban való megjelenése hamarosan megtörténik, s ez hozzájárul az Oltáriszentség tiszteletének elmélyítéséhez.

Egy másik fontos konferencia is volt a tavalyi évben. A **Joseph Ratzinger Alapítvány** és a hittudományi kar közös szervezésében az egyház társadalmi tanításáról, melyre a Magyar Tudományos Akadémián és a hittudományi karon került sor.

A mögöttünk hagyott félév egy másik rendkívüliséget is eredményezett, nevezetesen egy kormányrendelet lehetővé tette a korábban abszolutóriumot szerettek számára a diploma kiállítását nyelvvizsga hiányában is. Mintegy száz fő jutott így használható felsőfokú végzettséghez, amely nem kis könnyebbséget jelent majd számukra a munkaerőpiacon való elhelyezkedésben. Az elmúlt

tanévben fájdalommal kellett búcsúznunk dr. Török József professzor úrtól, akit február 4-én szülővárosában, Makón helyeztünk örök nyugalomra.

A mostani záró ünnepségünkön négy friss doktornak adhatjuk át az elismerő oklevelet: Bagyinszky Agoston ferences atya és Román János szatmári megyés atya valamint Kiss Gábor már az első szemeszterben védte meg doktori tézisét, Nádor Zsombor és Törő András atya pedig most a szemeszter végén. Az ő avatásukat dr. Kuminetz Géza rektor úr fogja elvégezni. Emellett kiemelkedő szellemi ténynek minősül három habilitálónk vizsgája, akik egy önálló habilitációs munkával, és vitával kísért magyar, illetve idegen nyelvű előadással tettek tanúságot arról, hogy a teológiai tudás teljes birtokában vannak, és képesek a magas színvonalú oktatásra.

Ezen a helyen is szeretném megköszönni gazdasági vezetőnk Juhász Emőke áldozatkész munkáját valamint Sándor gondnok úrnak és a takarítónőiknek: Erzsikének, Marikának és Henriettnek odaadó munkájukat.

A mai világ, bár digitálisnak mondjuk, mégsem nélkülözheti a papír alapú nyilvántartást és az adminisztrációt. Hálás szívvel köszönöm meg munkatársaimnak, Horváthné Kelemen Rózsának, Fehérné Verának és Daniellának a segítségét és a mindennapok sokszor aprólékos, nagy figyelmet követelő munkájukban való helytállást.